

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Švarcovou ve věci

žalobců **a) Mgr. Jana Gavlasová**, narozená 6.12.1970
bytem Západní 449, 253 01 Chýně

b) Bc. Petra Kubíková, narozená 17.7.1987
bytem U Rybníka 6, 750 02 Přerov

c) Martin Michal, narozený 1.4.1959
bytem Sportovní 122, 252 03 Řitka

d) Helena Vondráčková, narozená 24.6.1947
bytem Sportovní 122, 252 03 Řitka
žalobci b), c) a d) zastoupeni Mgr. Janou Gavlasovou, advokátkou
se sídlem Západní 449, 253 01 Chýně

proti
žalovanému **Jan Šinágl**, narozený 9.12.1952
bytem Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák

o ochranu osobnosti s požadavkem na morální a finanční satisfakci, o doplňujícím rozsudku

t a k t o :

Rozsudek Okresního soudu v Berouně ze dne 10.8.2018, č.j. 6 C 101/2016-396, se doplňuje

ve výroku **II., III., VII. a XXI. rozsudku** po slovech „...na úvodní straně (HOME) v místech pod logem“ nadpisem

„Voice of Freedom and Democracy
Stimme der Freiheit und Demokratie
Hlas svobody a demokracie“

a dále se doplňuje o výroky

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Séglová.

XXXXI. Žalovaný je povinen **do tří dnů** od právní moci tohoto rozsudku **odstranit** ze svých stránek www.sinagl.cz

- z článku ze dne 25.11.2015 „*Ladislavu Vizkovi brozí soud, doplňuji o možné, zajímavé souvislosti, informace a fakta!*“ na adrese <http://www.sinagl.cz/domaci-zpravodajstvi/5819-ladislavu-vizkovi-hrozi-soud-doplnuji-o-mozne-zajimave-souvislosti-informace-a-fakta.html> tuto část textu

„*Jeho pravou rukou v tomto životním stylu se stává jeho milénka Mgr. Jana Gavlasová*“.

- a z článku ze dne 23.12.2016 pod názvem „*AMM : Po 3.650.000,- Kč další žaloba na Šinágla, tentokrát už „jen“ na 2.300.000,- Kč*“, uveřejněného na adrese <https://www.sinagl.cz/z-korespondence/6901-amm-po-3-650-000-kc-dalsi-zaloba-na-sinagla-tentokrat-uz-jen-na-2-300-000-kc.html> fotografii žalobce c) Martina Michala s textem:

„*Jmenuji se Martin Michal a slibuji PF 2017 v novém roce Nebudu krást ani okrádat svoji manželku Helču, nebudu ji podvádět s jinými ženami ani s Janou ani s Petruškou, nebudu podávat trestní oznámení ani na své přátele ani na ČR, nebudu pomlouvat a dehonestovat lidi kolem sebe ani příbuzné, nebudu se již soudit kvůli každé prkotině v médiích, nebudu se vyhýbat splácení své exekuce na 20 mil. Kč, nebudu již dále lhát o svém vzdělání a chlubit se titulem JUDr., nebudu dále zapírat svého třetího nemanželského syna. K tomu mi dopomáhej nejvyšší a jediný bůh Aláh, a kdy by to náhodou nevyšlo, tak se budu těšit na PF 2018.*“

XXXXII. Žaloba, aby žalovaný byl povinen ze svých stránek www.sinagl.cz odstranit z článku ze dne 23.12.2016 pod názvem „*AMM: Po 3.650.000,- Kč další žaloba na Šinágla, tentokrát už „jen“ na 2.300.000 Kč*“, uveřejněného na adrese <https://www.sinagl.cz/zkorespondence/6901-amm-po-3-650-000-kc-dalsi-zaloba-na-sinagla-tentokrat-uz-jen-na-2-300-000-kc.html>

zbývající část textu spolu s fotografií žalobkyně, fotografií textu rozhovoru, fotografií stránky textu žaloby s datem 20.03.2016 a fotografií žalobce c), žalobkyně d) a dalšího muže (syna Martina Michala – Antonína Michala), a dále fotografii žalobce c) Martina Michala s textem

„*Největší protizákonnou mafii v této zemi je policie, státní zástupci a soudci. Pro ně žádné zákony neplatí. Svou trestnou činnost vydávají prostřednictvím bulváru (TV Prima apod.) za legální a likvidují tím demokratický systém této země, který by právě měl být postaven na právním fungování. Opak je pravdou, až sem nás havlisté dovedli a je to velký smutek. Rozhodl jsem se, že budu prezentovat každý protiprávní výrok těchto institucí a osobně proti tomu budu bojovat. Musíme si ovšem uvědomit, že škody, které napáchají tito lidé, se platí ze státního rozpočtu, tedy z daní nás všech. Za to můžeme poděkovat i GIBS paní Kalistové, současné náměstkyni ministra kultury a podobným zametačům trestné činnosti.*“

a dále odstranit z Bulletinu č. 13/2017 na adrese <https://www.sinagl.cz/archiv-e-mailoveho-zpravodajstvi/listid-1.html>, resp. <https://www.sinagl.cz/odbr-e-mailem/mailed-406.html?key=YzWEujDI&subid=-&tmpl=component>, dále z Bulletinu č. 14/2017 na adrese <https://www.sinagl.cz/archiv-e-mailoveho-zpravodajstvi/listid-1.html>, resp. <https://www.sinagl.cz/odbr-e-mailem/mailed-409.html?key=qxfu5CE&subid=-&tmpl=component>, dále z Bulletinu č. 15/2017 na adrese <https://www.sinagl.cz/archiv-e-mailoveho-zpravodajstvi/listid-1.html>,

resp. <https://www.sinagl.cz/odbr-e-mailem/mailid-412.html?key=GWoo4JIU&subid=-&tmpl=component> a z Bulletinu č. 16/2017 na adrese <https://www.sinagl.cz/archiv-e-mailoveho-zpravodajstvi/listid-1.html>, resp. <https://www.sinagl.cz/odbr-e-mailem/mailid-415.html?key=621nKdnw&subid=-&tmpl=component>

fotografii žalobce c) Martina Michala

se zamítá.

XXXXIII. Žalovaný je povinen **do tří dnů** od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni a) Mgr. Janě Gavlasové náhradu nákladů řízení ve výši **352,50 Kč** o vydání doplňujícího rozsudku.

XXXXIV. Žalovaný je povinen **do tří dnů** od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni b) **Bc. Petře Kubíkové** náhradu nákladů řízení ve výši **2.882,50 Kč** k rukám právní zástupkyně těchto žalobců Mgr. Janě Gavlasové, advokátce, se sídlem Západní 449, Chýně, o vydání doplňujícího rozsudku.

XXXXV. Ve vztahu žalobcem c) **Martinem Michalem**, žalobkyní d) **Helenou Vondráčkovou a žalovaným** nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o vydání doplňujícího rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 10.8.2018, č.j. 6 C 101/2016-396, bylo rozhodnuto o žalobě žalobců, kterou se domáhali proti žalovanému nároků z titulu ochrany osobnosti včetně náhrady nemajetkové újmy. Soud žalobě výše uvedeným rozsudkem z části vyhověl a z části ji zamítl s tím, že ohledně bližšího skutkového zjištění a odůvodnění soud odkazuje na písemné vyhotovení tohoto rozsudku.

2. Soud však ve výše uvedeném rozsudku nerozhodl o celém předmětu řízení, neboť nerozhodl o celém textu omluvy, resp. jejím umístění, kterou žalobci žádali uveřejnit na webových stránkách žalovaného www.sinagl.cz na úvodní straně (HOME), neboť nezačlenil do výroků II., III., VII. a XXI. rozsudku žalobci navržený text - nadpis na úvodní straně webových stránek žalovaného www.sinagl.cz, „Voice of Freedom and Democracy, Stimme der Freiheit und Demokratie, Hlas svobody a demokracie“, jako místo, kde konkrétně má být omluva žalobcům uveřejněna. Soud dále nerozhodl o větě uvedené ve výroku XXXXI. tohoto doplňujícího rozsudku, uveřejněné žalovaným v článku ze dne 25.11.2015 „*Ladislavu Vízčkovi brozí soud, doplňuji o možné, zajímavé souvislosti, informace a fakta!*“ a nerozhodl ani o celém textu článku ze dne 23.12.2016 pod názvem „*AMM: Po 3.650.000,- Kč další žaloba na Šínáglu, tentokrát už „jen“ na 2.300.000,- Kč*“, včetně připojených fotografií a dále o fotografii žalobce c) umístěné v Bulletinu č. 13/2017, č. 14/2017, č. 15/2017 a č. 16/2017, jak ve výroku XXXXI. a XXXXII. tohoto doplňujícího rozsudku uvedeno.

3. Soud proto v daném případě postupoval podle ustanovení § 166 odst. 1 o.s.ř., ze kterého vyplývá, že nerozhodl-li soud v rozsudku o některé části předmětu řízení, o nákladech řízení nebo o předběžné vykonatelnosti, může soud rozsudek, který nenabyl právní moci, doplnit i bez návrhu. Podle odstavce 2, 1. věta téhož ustanovení pak platí, že doplnění o část předmětu řízení učiní soud rozsudkem, pro nějž platí obdobně ustanovení o rozsudku; jinak o doplnění rozhodne usnesením.

4. Žalobci k tomuto postupu soudu uvedli, že na podané žalobě v části, které se týká doplňující rozsudek, rovněž trvají. Dále uvedli, že pokud jde o nadpisy „Voice of Freedom and Democracy“, „Stimme der Freiheit und Demokratie“ a „Hlas svobody a demokracie“, pak se nedomáhají toho, aby logo bylo uveřejněno, ale chtěli jím pouze specifikovat, v jakém místě má být omluva žalovaného uveřejněna. Žalobci doplnili, že poté, co bylo žalovanému doručeno dne 24.9.2018 rozhodnutí Krajského soudu v Praze v exekuční věci, byly žalovaným opětovně zveřejněny všechny texty, které byly do té doby zneveřejněny, včetně „Otevřeného dopisu“.

5. Žalovaný uvedl, že nemůže odpovídat za veškerý obsah svých internetových stránek, neboť v některých případech zveřejnil pouze odkazy na obsah svých stránek. Dále uvedl, že soud nemůže pouze povrchně objektivně zhodnotit obsah jeho jednotlivých článků a z nich vyvozovat jeho konkrétní odpovědnost. Vše co žalovaný uveřejnil, je pravdivé, neboť odkazuje na své zdroje, naproti tomu žalobci ve veřejnoprávních médiích lžou. Měli by proto za to jednání nést odpovědnost, a soud by naopak měl chránit práva žalovaného. Vzhledem k tomu, že články žalovaného četlo pouze pár tisíc lidí, považoval žalovaný rozsudek soudu ze dne 10.8.2018 za nepřiměřený. Žalovaný namítal, že žalobci mají na rozdíl od něj přístup do médií. Žalovaný měl za to, že pokud se vyjadřoval k výrokům a chování žalobce c) a jeho okolí, neporušil tím právní řád ani dobré společenské mravy. Žalovaný považoval rozhodnutí soudu za nespravedlivé, a uvedl, že byl rozsudkem jako jediný trestán za něco, co jiní dělali či dělají roky beztrestně. Dále uvedl, že je důchodcem s měsíčním důchodem 3.720,- Kč, nemá žádný příjem a osmnáct měsíců má zastavený dům, pozemky a bankovní konta. Žalovaný šíří informace s nejlepším vědomím a svědomím, a pokud by měl zaplatit tak, jak mu bylo stanoveno rozsudkem zdejšího soudu, vracela by se padesátá léta. Podle žalovaného by soudy i média měly garantovat svobodnou demokracii, nicméně obojí selhává, a proto je demokracie ohrožena.

6. Na základě důkazů hodnocených v rozsudku ze dne 10.8.2018, ale i právního posouzení, na které soud odkazuje, a s ohledem na důkazy, kterými soud nyní doplnil svá skutková zjištění, soud z repliky k vyjádření žalovaného ze dne 12.4.2018, z doplnění žaloby ze dne 24.4.2017, z protokolu z jednání konaného u zdejšího soudu dne 4.5.2018 a z výše uvedeného rozsudku ze dne 10.8.2018 zjistil, že rozsudkem ze dne 10.8.2018, č.j. 6 C 101/2016- 396, nebylo rozhodnuto o celém předmětu řízení, jak výše uvedeno.

7. Z obsahu článku ze dne 25.11.2015 „*Ladislavu Vizkovi brozí soud, doplňuji o možné, zajímavé souvislosti, informace a fakta!*“ zveřejněného žalovaným na jeho webových stránkách <http://www.sinagl.cz/domaci-zpravodajstvi/5819-ladislavu-vizkovihrozi-soud-doplnuji-o-mozne-zajimave-souvislosti-informace-a-fakta.html> vyplývá, že tento článek byl ke dni vyhlášení doplňujícího rozsudku dostupný na uvedených webových stránkách žalovaného, přičemž tento text obsahuje rovněž větu „*Jeho pravou rukou v tomto životním stylu se stává jeho milénka Mgr. Jana Gavlasonová*“. Soud má za to, že žalovaný touto větou zasahuje do osobnostních rodinných práv jak žalobkyně a), tak žalobce c), jak vyplývá z kontextu článku. Žalovaný v této větě opětovně spekuluje o milostném poměru těchto žalobců, a zasahuje tak rovněž do jejich práva na čest a osobní pověst. Stejně tak žalovaný touto větou zasahuje do osobnostních práv žalobkyně d), neboť je manželkou žalobce c), a z věty vyplývá, že ji žalobce c) má podvádět se žalobkyní a).

8. Pokud jde o článek ze dne 23.12.2016 pod názvem „*AMM: Po 3.650.000,- Kč další žaloba na Šinágla, tentokrát už „jen“ na 2.300.000 Kč*“, který byl ke dni vyhlášení tohoto doplňujícího rozsudku na webových stránkách žalovaného <https://www.sinagl.cz/z-korespondence/6901-amm-po-3-650-000-kc-dalsi-zaloba-na-sinagla-tentokrat-uz-jen-na-2-300-000-kc.html>, o části tohoto článku již bylo rozhodnuto v rozsudku ze dne 10.8.2018. Pokud jde o zbývající část, žalovaný v článku subjektivním způsobem hodnotí žalobce c) a vyjadřuje se k vystupování žalobkyně d) s pěveckou skupinou Alexandrovci, neboť v něm dále uvádí: „*Aktualizováno 26.12.2016, V příloze MFD vyšel dne 23.12.2016 rozhovor s Helenou Vondráčkovou-Michalovou. Je*

neuvěřitelné, co o svém manželovi Martinovi Michalovi a „jeho“ vánočních dárkách vypráví veřejně jeho manželka?! Z čeho všechny ty dárky její manžel platí, když je nemajetný a v mnohonásobné exekuci? Proč se o něho nezajímají exekutoři, jindy tak aktivní, kdy zabavují majetek i nic netušícím babičkám u kterých jejich vnuk bydlel? Kde je zdroj peněz, za které nakupuje Martin Michal lukrativní dárky své ženě? Možná ho „nouze naučila housti“ a na drabé dárky našetřil z apanáže manželky či toho, co mu zbyvá, pokud má vůbec nějaké příjmy, kdy by mu měl exekutor, vymáhající dnes již více než 20 milionů Kč, ponechat jen minimum na živobytí. Redaktorka Šárka Schmidtová se drží tématu Vánoce u slavné Heleny Vondráčkové. Ale jak dlouho ještě budou redaktori našich médií zveřejňovat lži o „šťastném životě v Řitce“, když jsou všem veřejně dostupné informace o tomto usvědčeném lháři, zloději a velkopodvodníkovi i soudních kauzách, které na celé čáře probrál? Kde zůstaly zásady novinářské práce u tak renomovaného média, jako je MFD? Má na svých návštěvách pan údajný pilot dopravních letadel řádný titul JUDr. Martin Michal, když se jím na veřejnosti chlubí?! Platil kdy vůbec daně z jeho „rozlehlé“ obchodní činnosti? A platí je dnes? Proč je tak pardonován policií, justicí, exekutory a médii, která mu ještě tak nestoudně dávají prostor?! Nevědomost, hloupost? Nebo skutečně patří k tzv. „zabáčkovaným“, jak mi letos naznačil jeden důvěryhodný zdroj z policejního presidia?! Mimochodem podívejte se na „koncertní“ [program](#) Heleny Vondráčkové a jeho kvalitu a porovnejte s tím, co řekla redaktorka MFD. Obávám se, že hlavní zdroj příjmu za „koncertování“ může mít za každoroční vystupování jako host Alexandrovců at' už doma či v cizině. Sluší se připomenout, že to nejsou řadoví vojáci, ale důstojníci ve vysokých vojenských hodnostech, jejichž armáda barbarsky bombardovala opozici a civilisty v Sýrii, kam ze Soči mířili. Zahynuly tisíce nevinných lidí, včetně dětí, byly bombardovány i nemocnice! Alexandrovci svými písněmi předloni oslavovali i ruskou anexi Krymu, mezinárodní válečný zločin. Jde tedy o spolupachatele, kteří tento zločin kryjí propagandou, stejně jako jejich předchůdci činili po generace.“ K tomuto článku jsou rovněž připojeny fotografie, a to fotografii žalobce c) Martina Michala s textem uvedeným ve výroku XXXXI. tohoto doplňujícího rozsudku, a dále fotografie žalobkyně d), fotografie textu jejího rozhovoru, fotografie stránky textu žaloby s datem 20.03.2016 a fotografie žalobce c), žalobkyně d) a dalšího muže. Skutečnost, že kromě žalobkyně d) je na fotografii i žalobce c) bylo mezi účastníky nesporné. Soud proto vzal toto nesporné tvrzení za své skutkové zjištění podle § 120 odst. 3 o.s.ř.

9. Z jednotlivých Bulletin žalovaného č. 13/2017, č. 14/2017, č. 15/2017 a č. 16/2018 dostupných v den vyhlášení doplňujícího rozsudku na webových stránkách žalovaného <https://www.sinagl.cz/archiv-e-mailoveho-zpravodajstvi/listid-1.html>, resp. <https://www.sinagl.cz/odbr-e-mailem/mailid-406.html?key=YzWEujdl&subid=-&tmpl=component>, <https://www.sinagl.cz/archiv-e-mailoveho-zpravodajstvi/listid-1.html>, resp. <https://www.sinagl.cz/odbr-e-mailem/mailid-409.html?key=qxfu5CE&subid=-&tmpl=component>, <https://www.sinagl.cz/archiv-e-mailoveho-zpravodajstvi/listid-1.html>, resp. <https://www.sinagl.cz/odbr-e-mailem/mailid-412.html?key=GWoo4JIU&subid=-&tmpl=component> a <https://www.sinagl.cz/archiv-e-mailoveho-zpravodajstvi/listid-1.html>, resp. <https://www.sinagl.cz/odbr-e-mailem/mailid-415.html?key=621nKdnw&subid=-&tmpl=component>, je zřejmé, že u článků „Otevřený dopis Martinu Michalovi“, „Otevřený dopis Martinu Michalovi zmizel z médií krátce po zveřejnění“, a článku „Otevřený dopis Jana Šinágla Martinu Michalovi na You Tube“, je umístěna fotografie žalobce c), což bylo mezi účastníky nesporné. Soud proto vzal i toto nesporné tvrzení za své skutkové zjištění podle § 120 odst. 3 o.s.ř.

10. Pokud jde o právní hodnocení, soud odkazuje na rozsudek ze dne 10.8.2018 a dále doplňuje, že podle § 85 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“), platí, že rozšiřovat podobu člověka je možné jen s jeho svolením. Podle § 89 NOZ podobizna nebo zvukový či obrazový záznam se mohou bez svolení člověka také poříditi nebo použíti přiměřeným způsobem též k vědeckému nebo uměleckému účelu a pro tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství. Podle § 90 NOZ zákonný důvod k zásahu do soukromí jiného nebo k použití jeho podobizny, písemnosti osobní povahy nebo zvukového či obrazového záznamu nesmí být využit nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy člověka.

11. Po zhodnocení všech důkazů včetně těch, jimiž soud doplnil své dokazování, soud s ohledem na to, že ve výroku II., III. a VII. rozsudku ze dne 10.8.2018 žalobě vyhověl pokud jde o uveřejnění omluvy žalovaným (viz uvedený rozsudek), soud doplňujícím rozsudkem upřesnil místo, kde má být omluva žalovaného uveřejněna, jak ve výroku tohoto doplňujícího rozsudku uvedeno. Vzhledem k tomu, že soud z části omluvu zamítl vůči žalobkyni b), jak ve výroku XXI. rozsudku ze dne 10.8.2018 uvedeno, rozhodl soud doplňujícím rozsudkem i o umístění omluvy žalovaného i ohledně tohoto výroku.

12. Soud rovněž vyhověl žalobě, pokud jde o větu uvedenou ve výroku XXXXI. doplňujícího rozsudku, uveřejněnou žalovaným v článku „*Ladislavu Vízňkovi broží soud, doplňuji o možné, zajímavé souvislosti, informace a fakta!*“ ze dne 25.11.2015. Tato věta zasahuje do osobnostních práv zejména žalobkyně a) Mgr. Jany Gavlasové, a rovněž žalobce c) a žalobkyně d), a to do jejich práva na soukromí, a rodinu, a rovněž čest a lidskou důstojnost, neboť žalovaný v článku spekuluje nad tím, že je žalobkyně a) milenkou žalobce c), tedy manžela žalobkyně d). Ohledně bližšího odůvodnění soud odkazuje na rozsudek ze dne 10.8.2018.

13. Stejně tak soud vyhověl žalobě ohledně fotografie žalobce c) s textem uvedeným ve výroku XXXXI. doplňujícího rozsudku, který je začleněn do článku žalovaného „*AMM: Po 3.650.000,- Kč další žaloba na Šinágla, tentokrát už „jen“ na 2.300.000,- Kč*“ ze dne 23.12.2016, neboť se jedná o smyšlený text, v němž si žalovaný fiktivně vymyslel přání žalobce c) do Nového roku. Tímto přáním však žalobce c) dehonestuje, a opětovně tvrdí, že je otcem dítěte žalobkyně a). Žalovaný touto fotografií s textem zasahuje do osobnostních práv jak žalobce c), tak žalobkyně a) a žalobkyně b), o kterých tvrdí, že jsou jeho milenkami. Žalovaný sice v textu uvádí pouze jména „*Janička*“ a „*Petruška*“, ale z celkového kontextu článků žalovaného, v nichž se vyjadřoval i k žalobě vedené u zdejšího soudu (viz rozsudek ze dne 10.8.2018), lze dovodit, že se jedná právě o uvedené žalobkyně. Žalovaný uvedenou fotografií zasáhl také do osobnostních práv žalobkyně d), která je manželkou žalobce c), neboť o ní spekuluje jako o podváděné ženě. Soud pokud jde o bližší odůvodnění a závěry opětovně odkazuje na rozsudek ze dne 10.8.2018 a dále doplňuje, že sice použití fotografie (podobizny) bez souhlasu žalobce c) je možné, a to zejména pro tiskové či jiné zpravodajství dle § 89 NOZ, právní ochrany však nepoživá použití jeho fotografie v rozporu s jeho oprávněnými zájmy, jako je tomu v tomto případě. Pokud tedy žalovaný zveřejnil výše uvedenou fotografii žalobce c) s uvedeným textem, zasáhl tak do práv všech žalobců. Soud proto rozhodl, jak výše uvedeno.

14. Ve zbývajícím rozsahu soud žalobu zamítl, neboť dospěl k závěru, že osobnostní práva žalobců nebyla porušena. Pokud jde o zbývající textu článku „*AMM: Po 3.650.000,- Kč další žaloba na Šinágla, tentokrát už „jen“ na 2.300.000,- Kč*“ zveřejněný dne 23.12.2016, soud odkazuje na rozsudek ze dne 10.8.2018 s tím, že má za to, že se v něm žalovaný pouze subjektivně vyjadřuje k žalobci c), a žalobkyni d), přičemž se jedná o jeho hodnotící závěry. Ohledně zbývajících fotografií připojených k článku žalovaného ze dne 23.12.2016 má soud za to, že nebyly použity způsobem odporujícím zákonu, neboť nejsou doplněny žádným negativním textem, a pokud jde o fotografii žalobce c) s textem uvedeným ve výroku XXXXII. tohoto doplňujícího rozsudku, není nijak dehonestující a pisatel v něm pouze subjektivně hodnotí policii, státní zástupce a soudce a nijak tím nezasahuje do osobnostních práv žalobce c), ani ostatních žalobkyň. Ze stejného důvodu soud zamítl žalobu ohledně odstranění fotografie žalobce c) umístěné v Bulletinu č. 13/2017, č. 14/2017, č. 15/2017 a č. 16/2017, neboť byla použita v souladu s ust. § 89 NOZ. Soud proto rozhodl, jak ve výroku XXXXII. doplňujícího rozsudku uvedeno.

15. O náhradě nákladů tohoto doplňujícího rozsudku soud rozhodl podle § 142 odst. 2 o.s.ř., podle kterého platí, že měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. Ohledně úvahy soudu týkající se úspěchu žalobců ve věci soud opětovně odkazuje na rozsudek ze dne 10.8.2018.

16. Pokud jde o předmět doplňujícího rozsudku týkajícího se výroků II., III., VII. a XXI. rozsudku, o těchto nákladech již bylo rozhodnuto v rozsudku ze dne 10.8.2018, a proto soud v této části nezohledňoval úspěch účastníků v řízení o vydání doplňujícího rozsudku.

17. Ohledně části textu článku ze dne 25.11.2015 „*Ladislavu Vízkovi broží soud, doplňují o možné, zajímavé souvislosti, informace a fakta!*“, který se týká žalobců a), c) a d) a ohledně části článku ze dne 23.12.2016, a to odstranění fotografie žalobce c) Martina Michala s výše uvedeným textem, který se týká všech žalobců a), b), c) a d), neboť v něm žalovaný zmiňuje jak žalobkyni a), tak žalobkyni b), a fiktivně mluví jménem žalobce c), který je manželem žalobkyně d), pak v této části měli žalobci úspěch.

18. Zbývající část článku ze dne 23.12.2016 pod názvem „*AMM: Po 3.650.000,- Kč další žaloba na Šinágla, tentokrát už „jen“ na 2.300.000 Kč*“, a odstranění fotografie žalobce c) z Bulletinů žalovaného č. 13/2017, č. 14/2017, č. 15/2017 a č. 16/2017, se týká výlučně žalobců c) a d), přičemž v této části žalobci c) a d) neuspěli, neboť soud v tomto rozsahu žalobu zamítl.

19. Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyně a) měla ve věci úspěch, když soud vyhověl v jejích dvou nárocích. Žalobkyně b) měla rovněž ve věci úspěch, když uspěla v jednom svém nároku, a v případě žalobců c) a d) se jejich úspěch rovná neúspěchu, když ve dvou nárocích soud žalobě vyhověl (text článku ze dne 25.11.2015 a část článku ze dne 23.12.2016) a ve dvou nárocích ji zamítl (zbývající část textu ze dne 23.12.2016 a odstranění fotografií žalobce c) z výše uvedených Bulletinů).

20. V případě žalobkyně a) její náklady představují paušální náhradu hotových výdajů nezastoupeného účastníka ve výši 300,- Kč za 1 úkon po 300,- Kč (účast na jednání u soudu dne 9.11.2018) dle § 1 odst. 3, písm. c) vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu (dále jen „vyhláška“) ve spojení s § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. Soud dále žalobkyni a) přiznal poměrnou část nákladů za parkovné ve výši 7,50 Kč, (vzhledem k tomu, že žalobkyně a) uhradila za parkovné částku 30,- Kč, kterou je třeba vydělit čtyřmi s ohledem na to, že v řízení jednak vystupuje jako žalobkyně a rovněž zastupuje ostatní tři žalobce), a poměrnou část náhrady cestovních výdajů dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu ve spojení s vyhláškou č. 463/2017 Sb. z celkové částky 180,02 Kč za jednu cestu osobním automobilem Hyundai M1, reg.zn. 3SN9776 s aritmetickou průměrnou spotřebou 3,96 l/100 km, na trase Chýně – Beroun a zpět v délce celkem 34 km, při ceně nafty 32,70 Kč (dle předloženého dokladu) a pevné sazbě základní náhrady 4 Kč/1 km, která po rozdělení mezi všechny žalobce činí 45,- Kč. Celkem tak soud přiznal žalobkyni a) náhradu nákladů řízení ve výši 352,50 Kč. Soud doplňuje, že žalobkyni a) nepřiznal nárok na náhradu za ztrátu času za cestu k soudu a zpět, neboť z vyhlášky č. 254/2015 Sb. tento nárok nevyplývá, a nelze z ní dovodit, že by bylo možné v tomto směru přiměřeně aplikovat ust. § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Ve smyslu ustanovení § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř. pak soud stanovil lhůtu k plnění v trvání tří dnů od právní moci doplňujícího rozsudku. Soud proto rozhodl, jak ve výroku XXXXIII. doplňujícího rozsudku uvedeno.

21. Ohledně žalobkyně b), která ve věci rovněž uspěla, přiznal jí soud nárok na náhradu nákladů tohoto řízení o vydání doplňujícího rozsudku, jak ve výroku XXXXIV. tohoto rozsudku uvedeno. Náklady žalobkyně b) představují odměnu za zastupování podle § 9 odst. 4 písm. a) ve spojení s ust. § 12 odst. 4 a § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“) ve výši 2.480,- Kč (částka 3.100,- Kč za úkon snižená o 20 % dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu s ohledem na to, že Mgr. Gavlasová zastupovala současně ve věci více osob), a to za účast její právní zástupkyně u soudu dne 9.11.2018 ve smyslu ust. § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu, a dále 300,- Kč za 1 paušální náhradu po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Náklady žalobkyně b) dále představují poměrnou náhradu za promeškaný čas ve smyslu § 14 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve výši 50,- Kč za 1 cestu strávenou ze sídla její

právní zástupkyně k soudu, (a to z celkové výše nákladů za promeškaný čas ve výši 200,- Kč za celkem 2 započaté půlhodiny po 100,- Kč, přičemž tuto částku je třeba poměrně rozdělit mezi všechny čtyři žalobce). Soud dále žalobkyni b) přiznal poměrnou část nákladů za parkovné ve výši 7,50 Kč (viz výše) a poměrnou část náhrady cestovních výdajů dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu ve spojení s vyhláškou č. 463/2017 Sb. ve výši z celkové částky 180,02 Kč za jednu cestu osobním automobilem Hyundai M1, reg.zn. 3SN9776 s aritmetickou průměrnou spotřebou 3,96 l/100 km, na trase Chýně – Beroun a zpět v délce celkem 34 km, při ceně nafty 32,70 Kč (dle předloženého dokladu) a pevné sazbě základní náhrady 4 Kč/1 km, která po rozdělení mezi všechny žalobce činí 45,- Kč. Celkem tak soud přiznal žalobkyni a) náhradu nákladů řízení ve výši 2.882,50 Kč.

22. Ve vztahu mezi žalobcem c) a žalobkyní d) a žalovaným, soud ve výroku XXXXV. tohoto doplňujícího rozsudku rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť úspěch těchto žalobců se rovná jejich neúspěchu, jak výše uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto doplňujícímu rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15-ti dnů ode dne doručení účastníkovi ke Krajskému soudu v Praze, a to prostřednictvím Okresního soudu v Berouně.

Nebude-li rozhodnutí plněno dobrovolně, lze podat návrh na výkon rozhodnutí podle části šesté o.s.ř., nebo návrh na nařízení soudní exekuce a pověření soudního exekutora podle zákona č. 120/2001 Sb. (exekučního řádu).

Beroun 9. listopadu 2018

JUDr. Markéta Švarcová v.r.
samosoudkyně